

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXIII. — Izdan in razposlan dne 16. julija 1908.

Vsebina: (Št. 134—136.) 134. Ukaz o uvedbi teoretske državne preskušnje na tečaju za zavarovalno tehniko na c. kr. nemški tehniški veliki šoli v Pragi. — 135. Ukaz o uvedbi teoretskih državnih preskušenj za kmetijski strokovni oddelek na češki tehniški šoli v Pragi. — 136. Ukaz, s katerim se predstavljajo občine Gratsch, Meran, Obermais in Untermais v IV. razred takse za podelitev koncesije za obratovanje javne lekarnice.

134.

Ukaz ministrstva za bogočastje in nauk v porazumu z ministrstvom za notranje stvari z dne 21. junija 1908. l.

o uvedbi teoretske državne preskušnje na tečaju za zavarovalno tehniko na c. kr. nemški tehniški veliki šoli v Pragi.

O opravljanju teoretske državne preskušnje na tečaju za zavarovalno tehniko na c. kr. nemški tehniški veliki šoli v Pragi se izdajajo nastopna določila:

§ 1.

V preskus teoretske izomike, pridobljene v tem tečaju za zavarovalno tehniko, se opravlja državna preskušnja.

§ 2.

Predmeti te državne preskušnje so: Matematika (I. in II. tečaj), zavarovalna matematika (I. in II. tečaj), račun verjetnosti, matematična statistika,

narodno gospodarstvo in finančno znanstvo, trgovinsko, menično in zasebno morsko pravo, zasebno in javno zavarovalno pravo, knjigovodstvo v zavarovalstvu.

§ 3.

Znanje več teh predmetov je izkazati s posameznimi preskušnjami, ki jih je opraviti pred državno preskušnjo in to: iz matematike (I. in II. tečaj), računa verjetnosti, narodnega gospodarstva in finančnega znanstva, trgovinskega, meničnega in zasebnega morskega prava.

§ 4.

Pri državni preskušnji poslušajo za izpraševalce v tečaju za zavarovalno tehniko delujoči profesorji in docenti, ki učijo v § 2 imenovane predmete.

Vodstvo preskušnje pristoji kakor predsedniku preskuševalne komisije dekanu splošnega oddelka, če bi bil on zadržan, prodekanu.

§ 5.

Rokove za opravo preskušenj določa predsednik komisije po meri zglasitev.

§ 6.

Da bo pripuščen k državni preskušnji, mora prositi kandidat pismeno pri predsedniku komisije ter donesti v to te-le priloge:

1. izkaz, da se študije na visoki šoli niso združevale z dolžnostjo vojaške prezentne službe;

2. matičnico (list o imatrikulaciji);

3. zrelostno izpričevalo ali listino, ki je nado-mešča;

4. knjigo zglasilnico, iz katere se mora razvideti, da je prebil kandidat vsaj štiri semestre na c. kr. nemški tehniški veliki šoli v Pragi ter poslušal vse za državno preskušnjo predpisane predmete toliko ur, kolikor je predpisanih po učnem načrtu;

5. napredovalna izpričevala o obveznih, v § 3 predpisanih, z uspehom opravljenih posameznih preskušnjah.

Vse te listine je predložiti v izvorniku in one ostanejo, dokler traja dejanje preskušnje, pri preskuševalni komisiji.

§ 7.

Preskušnja je iz dveh delov: pismenega in ustnega.

Pri pismeni preskušnji mora kandidat pod nadzorom preskuševalnega komisarja ob dveh polovičnih dneh obdelati po eno večje vprašanje iz stroke zavarovalne matematike in iz matematične statistike, ki sta primerni, izkazati njegovo izvedenost v izvajanju in rabi formul in tabel.

Komisija odloči o tem, se-li sme na podstavi doseženega uspeha pripustiti kandidat k ustni preskušnji ali se-li mora v poznejšem roku, ki mu ga je določiti, vnovič podvreči pismeni preskušnji.

Ustna preskušnja, ki mora obsegati zavarovalno matematiko, matematično statistiko, zasebno in javno zavarovalno pravo in knjigovodstvo v zavarovalstvu, se opravi pred zbrano komisijo.

Na posamezna izpričevala, ki jih je dobil kandidat iz teh strok in predložil komisiji, se je moči pri vsaj dobrem uspehu ozirati toliko, kolikor se sme vsled njih skrajšati trajanje preskušnje.

§ 8.

O posledku državne preskušnje, prebite z dobrim uspehom, se izda kandidatu izpričevalo, ki mora poleg kandidatove rodovnice in navedbe o nje-

govih študijah obsegati tako rede, ki jih je dobil pri obveznih pripravljalnih preskušnjah, kakor tudi ocenila, ki jih je dobil pri pismeni in ustni državni preskušnji, in pa končno ocenilo, ki ga je dognala komisija.

Gledé teh ocenil in njih ustanovitve veljajo skupna določila za državne preskušnje na tehniških velikih šolah.

§ 9.

Kar se tiče pravil za reprobacijo, je prav tako zmislu primerno uporabljati skupna določila za državne preskušnje na tehniških velikih šolah.

§ 10.

Vsak kandidat mora, preden opravi preskušnjo, in to kadar poda prošnjo za pripustitev k preskušnji, plačati odredbino v znesku 40 K.

§ 11.

V vseh stvareh, ki niso posebej omenjene v tem redu za državno preskušnjo, je zmislu primerno uporabljati skupna določila za državne preskušnje na tehniških velikih šolah.

Bienert s. r.

Marchet s. r.

135.

Ukaz ministrstva za bogočastje in nauk v porazumu z ministrstvom za poljedelstvo z dne 27. junija 1908. l.

o uvedbi teoretskih državnih preskušenj za kmetijski strokovni oddelek na češki tehniški veliki šoli v Pragi.

Na podstavi Najvišega pooblastila se izdajejo nastopna določila:

§ 1.

Da se poskusi dosežena znanstvena izobrazba v kmetijstvu, se vršé na češki tehniški veliki šoli v Pragi državne preskušnje, in sicer:

Prva ali občá o pripravljalnih predmetih, druga ali strokovna preskušnja o učnih predmetih, ki pripadajo kmetijskemu strokovnemu nauku.

§ 2.

Preskusni predmeti.

Predmeti prve državne preskušnje so: Anorganska kemija, organska kemija, obča botanika, anatomija in fiziologija domačih živali, zemljeznanstvo, in nauk o narodnem gospodarstvu.

§ 3.

Predmeti druge državne preskušnje so: agrikulturna kemija, obča in posebna produkcija rastlin, obča in posebna produkcija živali, kmetijsko stroje-slovje, kmetijsko obratoslovje, pravoslovje in upravno pravo.

§ 4.

Za državni preskušnji je donesti posamezna izpričevala z vsaj zadostnim uspehom in sicer:

- a) Za prvo državno preskušnjo izpričevala o napredovanju iz fizike, mineralogije in geologije, meteorologije in klimatologije, zoologije, kmetijske bakteriologije, posebne botanike, vaj v anatomiji, histologiji in fiziologiji rastlin in iz enciklopedije tehniške mehanike.
- b) Za drugo državno preskušnjo izpričevala o napredovanju iz kvalitativne in kvantitativne analitiške kemije, iz nauka v izboljševanju, nauka o obdelovanju travnikov, elementov nižje geodezije, patologije, higijene in porodničarstva domačih živali, rastlinske patologije, mlekarstva, kemijske tehnologije kmetijske industrije, agrarnega zakonslovja.

Nadalje je izkazati:

- c) Za prvo državno preskušnjo obiskovanje predavanj o matematiki in
- d) za drugo državno preskušnjo obiskovanje predavanj o kmetijski statistiki, sadjarstvu in vinarstvu, enciklopediji gozdarstva, kmetijskem stavboznanstvu, enciklopediji nadtalnega stavboznanstva in računarstva.

I. Prva državna preskušnja.

§ 5.

Pripustilni pogoji.

Da se pripusti k prvi državni preskušnji, naj poprosi kandidat pismeno pri načelniku kmetijskega strokovnega oddelka (dekanu) ter svoji prošnji priloži potrebne priloge.

Za priloge se zahtevajo:

1. Zrelostno izpričevalo ali listina, ki ga nadomešča;
2. matičnica;
3. knjiga zglasilnica, oziroma izkaz, da je kandidat vsaj štiri semestre bil kot reden poslušalec vpisan na češki tehniški veliki šoli v Pragi ali nji enaki veliki šoli in da je obiskoval vse predmete, ki jih obsega prva državna preskušnja;
4. izpričevalo o vsaj zadostnem uspehu iz predmetov, navedenih v § 4 a, in izkaz, da je kandidat hodil v predavanja o matematiki;
5. izkaz, da se študije v teh štirih semestrih niso združevale z dolžnostjo vojaške prezentne službe.

Vrhu tega se morajo predložiti grafična in druga dela, ki so predpisana po učnem načrtu, v pravilno poverjeni obliki, oziroma se mora dokazati njih izvršitev.

Vse te listine naj se predlagajo praviloma v izvorniku, izjemoma v poverjenem prepisu in morajo, ko se vrši preskušnja, ležati pred komisijo.

Listinam, ki niso spisane v učnem jeziku velike šole, je na zahtevanje predstojnika strokovne šole (dekana) priložiti poverjen prevod.

§ 6.

Predstojnik strokovne šole (dekan) naj preskusi prošnjo in priloge in, ako proti pripustitvi k preskušnji ni pomislekov, naj jo sam dovoli s kratkim odlokom.

§ 7.

Pri manjših zadržkih, ki jih lahko kandidat takoj odpravi, mu je podati primerna napotila; v dvomnih primerih naj odloči profesorski zbor.

Če se odreče pripustitev k prvi državni preskušnji, je zoper to odprt rekurz na naučnega ministra, izvzemši v § 12 oznamljeni primer.

§ 8.

Preskuševalna komisija.

Pri prvi (obči) državni preskušnji poslujejo kot redni izpraševalci profesorji in po potrebi tudi docentje in suplentje tistih strok na kmetijskem strokovnem oddelku, iz katerih se bode izpraševalo.

Vodstvo te preskušnje gré načelniku (dekanu) kmetijskega strokovnega oddelka, ako je pa on za- držan, njegovemu predniku v uradu (prodekanu). Ako sta oba zadržana, naj prevzame vodstvo pre- skušnje po službovanju najstarejši navzoči ud pre- skuševalne komisije.

Predsednik ima kot tak pravico, pa ne dolžnosti, iz vsakega predmeta staviti kandidatu prašanja. Ako sta dva izpraševalca ali več postavljena za isti pred- met, se menjata pri preskušnjah tako, da preskuša iz enega preskusnega predmeta vedno le eden izmed njih, in sicer v celem obsegu predmeta.

§ 9.

Po potrebi postavi naučni minister na podstavi predloga, ki ga poda profesorski zbor po svobodnem sklepu ali po ministrstvenem naročilu, izredne izpra- ševalce, ki se pri preskušnjah menjavajo z rednimi izpraševalci.

§ 10.

Naučni minister in poljedelski minister lahko odpošljeta k preskušnjam vladne komisarje, ki imajo pravico staviti vprašanja.

§ 11.

Načelniki strokovnih šol (dekani) presodijo skupno po številu danih izpraševalcev, ali je zadosti, ako se postavi ena preskuševalna komisija, ali je treba sestaviti dve ali več hkratu preskušujočih po- sebnih komisij, eventualno ali je postaviti tudi iz- redne izpraševalce.

V poslednjem primeru poročajo profesorskemu zboru, da sestavi predlog, ki se pošlje naučnemu ministru.

Načelniki strokovnih šol (dekani) dogovoré število dni preskušnje in pristavijo v imeniku kan- didatov dan, katerega naj pride vsak kandidat, in ako poslujeta dve posebni komisiji ali več, številko komisije, pred katero naj pride vsak izmed njih.

Skrbeti morajo potem, da se imenik nabije na črni deski in da se morda umestno razglasi v dvo- ranah za predavanja.

§ 12.

Preskusni rokovi.

Prvo (občo) državno preskušnjo je praviloma opraviti koncem četrtega ali tekom petega semestra.

Za njeno opravo se kakor redni rokovi določajo zadnji tedni poletnega semestra (juljski rok) in prvi tedni zimskega semestra (oktobrski rok), kakor izreden rok zadnji teden zimskega semestra (febru- arski rok).

V izrednem roku se smejo praviloma pripuščati samo tisti kandidatje, ki so bili pri kaki v juljskem ali oktobrskem roku delani preskušnji vrženi in katerim se tedaj ni določil daljši rok za ponavljanje pre- skušnje.

Izjemoma se pripusti kak drug kandidat v izred- nem roku preskušnje le, ako more tako, da je izklu- čen vsak dvom, dokazati, da mu zaradi nezakriv- ljenih in ne odvratnih ovir ni bilo mogoče opraviti preskušnjo v rednem roku.

Ako je bila ta ovira kandidatova bolezen, mora bolniško izpričevalo vsekakor potrditi uradni zdravnik. Pa tudi tako bolniško izpričevalo še ne daje brez- pogojne pravice do pripustitve k preskušnji v izred- nem roku.

To izjemno pripustitev v izrednem roku pa sme dovoljevati samo naučni minister po predlogu pro- fesorskega zbora, stavljenem po dogovoru z načel- nikom kmetijskega strokovnega oddelka.

Ako sta nazadnje imenovana faktorja oba pora- zumno proti pripustitvi, zavrne kandidata profesorski zbor, ne da bi se mogel kandidat proti tej odločbi še kje pritožiti.

Rok za ponovitev ponesrečene obče državne preskušnje naj določi preskuševalna komisija. Določi si lahko za to ali eden izmed obeh prihodnjih rednih rokov ali prihodnji izredni rok.

§ 13.

Vsak kandidat mora priti na dan, ki mu je določen, pravočasno k preskušnji. Ako ne pride, mora nositi škode, ki nastanejo iz tega.

§ 14.

Menjava dnevov preskušnje med dvema kandidatom ali med več kandidati je dopustna le z dovolilom predsednika (dekana), ako obstojajo posebne komisije, pa le s pogojem, da se z menjavo ne menja komisija, ki je naprej določena za kandidate.

§ 15.

Zglaševalni rok.

K občin državnim preskušnjam, ki se vršé v julijskem roku, se je zglašati v času od 15. do 30. dne junija, za preskušnje v oktobrskem roku pa v času od 1. do 8. dne oktobra.

Kandidatje, ki so bili zadržani opraviti preskušnjo v oktobrskem roku in jo hočejo opraviti v izrednem roku (§ 12), naj svoje prošnje vložijo do konca novembra. Kandidatje, ki so bili vrženi pri državni preskušnji, naj svoje prošnje za pripustitev k ponavljalni preskušnji vložijo vsaj tri tedne pred določenim ponavljalnim rokom.

§ 16.

Preskusno dejanje.

Pri prvi državni preskušnji naj komisija odpusti preskušnjo iz tistih predmetov, iz katerih so kandidatje opravili posamezne preskušnje kakor redni slušatelji češke tehniške velike šole v Pragi ali kake njej zenačene velike šole z vsaj dobrim uspehom, tistim kandidatom, ki morejo to dokazati z izpričevali o napredovanju. Ako more kandidat dokazati vsaj dober uspeh iz vseh preskusnih predmetov prve državne preskušnje s takimi izpričevali o napredovanju, odpade oprava prve državne preskušnje in je kandidatu izdati izpričevalo o državni preskušnji (§ 21).

§ 17.

Preskušnje iz posameznih predmetov se vršé ustno, in kakršen je predmet, tudi pismeno (grafično) pod nadzorstvom. Kadar se opravljajo pismene (grafične) preskušnje, ima preskuševalna komisija pravico, primerno ozirati se na predložene izdelke iz študijskega časa, pazéč na vse previdnosti zoper sleparjenje.

Ves čas, dokler trajajo ustne preskušnje, morajo biti navzoči predsednik in večina izpraševalcev.

Nikdar naj se hkratu ne preskušuje več kandidatov nego dva.

Ustna preskušnja iz enega predmeta ne sme v nobenem primeru trajati dalje nego eno uro.

§ 18.

Ustne preskušnje se vršé javno.

Predsedniki preskuševalnih komisij naj ukrepejo vse potrebno, da se ne bo motil mir in red, kar bi bilo proti dostojanstvu in važnosti preskusnega dejanja ali bi moglo motiti kandidata v presojanju ali v svobodi sodbe. Motilce miru morajo odpraviti, ako zahtevajo okolnosti, dati popolnoma izprazniti preskusno dvorano in lahko, ako treba, izključijo javnost preskušnje.

§ 19.

Kadar se komisija posvetuje in sklepa o uspehih opravljene preskušnje, je javnost izključena.

Najprej naj sklepa komisija, ko je čula izjave posameznih izpraševalcev, o tem, ali je kandidat zadostil iz posameznih preskusnih predmetov; pri tem se je ozirati tudi na odgovor na vprašanja, ki mu jih je morda stavil predsednik ali vladni komisar, in je vpoštevati rede o uspehih morda predloženih posameznih izpričeval.

Na ta način dognani uspeh preskušnje v posameznih predmetih je izraziti z redi „izvrstno“, „prav dobro“, „dobro“, „zadostno“ ali „nezadostno“ in ga vpisati v preskusni zapisnik. Ta preskusni zapisnik obsegaj razen tega: kandidatov rodopis, navedbo njegovih predstudij, dan preskušnje, rede o uspehu izpričeval, ki se zahtevajo za pripustitev k državni preskušnji (§ 4, a) in rede o uspehu posameznih preskušenj iz tistih predmetov, iz katerih se mu je odpustila oprava državne preskušnje (§ 16).

Ako je kandidat zadostil iz vseh predmetov, ga je potrditi; ako pa tudi le iz enega predmeta ni zadostil, ga je vreči.

V prvem primeru naj sklepa komisija o tem in naj hkratu v končnem cenilu izrazi, ali je kandidata proglasiti za „usposobljenega“, „jako usposobljenega“ ali „z odliko usposobljenega“.

Pri tem se je primerno ozirati na rede o uspehih, dosežene v posameznih preskušnjah.

Izrečeno končno cenilo je z navedbo, ali se je podelilo soglasno ali z večino glasov, vpisati v preskusni zapisnik in podpišejo naj ga potem predsednik in vsi preskuševalni komisarji, ki so bili udeleženi pri preskušnji.

Ako je bil kandidat vržen samo iz enega predmeta, naj se razteza ponavljalna preskušnja zgolj na ta predmet.

Ako je bil kandidat vržen iz več predmetov, naj določi komisija, ali mora preskušnjo ponoviti v njenem celem obsegu ali samo iz posameznih strok, ki jih je določiti oziraje se na vladajoče okoliščini.

Ako je bil kandidat pri prvi državni preskušnji vržen za celo učno leto, je komisiji dano na voljo določiti predavanja in vaje, v katere mora kandidat hoditi to leto.

Preskuševalna komisija sklepa z absolutno večino glasov; pri tem ima predsednik enako pravico glasovanja kakor ostali udje komisije. Ako je enako število glasov, veljaj, da je neugodnejše mnenje sklenjeno z večino glasov.

Zoper sklepe preskuševalne komisije ni dopusten niti rekurz niti sicer kak pravni pomoček.

§ 20.

Končni uspeh preskušnje se takoj po sklepu posvetovanja javno razglasi in zaznamuje v knjigi zglasilnici, pritisnivši pečat. Ako je kdo vržen, se pristavijo ponavljalni rok in drugi vrženemu naloženi pogoji pripustitve k vnovični preskušnji.

§ 21.

Preskusna izpričevala.

O preskušnjah, opravljenih z uspehom, se izdajajo državna preskusna izpričevala.

Državna preskusna izpričevala naj obsegajo kandidatovo ime, navedbo njegovega rojstvenega kraja, njegovo izobraževanje in dan preskušnje ter končno cenilo (§ 19).

Izpričevalo prve državne preskušnje obsegaj razen tega rede posameznih preskušenj (§ 16), pripoznanih za nadomestek državne preskušnje, ter

rede, ki so se kandidatu podelili iz predmetov komisijske preskušnje.

Izpričevala naj podpišejo predsednik, vsi izpraševalci in morda navzoči vladni komisar in pritisne naj se nanja pečat državne preskuševalne komisije.

Preskusna izpričevala je izdajati v učnem jeziku velike šole.

§ 22.

Ponavljalna preskušnja.

Ako kandidat pri ponavljalni preskušnji, omejeni na kak posamezen predmet, ni zadostil, ga je pripustiti še enkrat k ponavljalni preskušnji iz tega predmeta. Ako tudi pri tej ponavljalni preskušnji ni zadostil, se more pripustiti le k ponovitvi cele preskušnje; pri tem ostanejo v moči ugodnosti § 16.

To veljaj tudi tedaj, kadar se je kandidat pripustil k ponovitvi državne preskušnje iz več nego enega predmeta in je bil pri tej ponavljalni preskušnji vržen, če tudi le iz enega predmeta.

Vsaka ponavljalna preskušnja se mora vršiti pred preskuševalno komisijo češke tehniške velike šole v Pragi in v vedni navzočnosti predsednika preskuševalne komisije ali njegovega namestnika.

§ 23.

Ako se kdo ogne preskusnim predpisom.

Ako je kdo po zvijačnosti dobil pripustitev k državni preskušnji in zlasti, ako je vržen kandidat tako dobil pripustitev k ponovitvi preskušnje pred določenim časom ali pri kaki drugi nego pristojni komisiji (§ 22) ali se je sicer ognil tukaj navedenim zaukazom, ni samo neveljavna morda z dobrim uspehom opravljena preskušnja, temveč izključi se tudi lahko iz vseh tehniških velikih šol za nekaj časa ali na vedno, ne gledé na druge posledice, ki ga morda zadenejo po obćih kazenskih zakonih.

§ 24.

Preskusne takse.

Vsak preskusni kandidat mora, preden opravi preskušnjo, plačati takso, ki je za vsako obćo državno preskušnjo določena na 20 K.

Položiti celo takso so dolžni tudi tisti študentje, katerim se na podlagi predloženih posameznih izpričeval docela ali deloma izpregleda oprava državne preskušnje.

§ 25.

Preskusno takso ter za državno preskusno izpričevalo pripadajočo kolkovnino, nadalje pristojbino za izdajo izpričevala (2 K) je položiti pri predsedniku preskuševalne komisije hkratu, ko se vloži prošnja za pripustitev k preskušnji proti izročitvi potrdila.

Preskusne takse, ki so jih vplačali kandidatje, ki niso prišli k preskušnji, zapadejo v prid preskuševalni komisiji. Prav tako zapade plačana preskusna taksa ter pravica do oprostite od nje za državno preskušnjo, ki se opravi pozneje pri kandidatih, ki so sicer naznanili, da ne pridejo k prejšnji preskušnji, pa tega niso opravičili na nedvomen način.

§ 26.

Vsak redni slušatelj tehniške velike šole je, ako je pravočasno (§ 12) opravil prvo državno preskušnjo, oproščen plačila cele ali polovične takse za to državno preskušnjo, ako je bil v neposrednje zadnjem semestru pred preskušnjo oproščen plačila cele ali polovične učnine.

§ 27.

Iz katerega koli naslova izvirajoče oprostite takse ne veljajo za ponavljalne preskušnje.

§ 28.

Takse se porazdelé med izpraševalce po enakih delih; pri tem dobi predsednik dva deleža.

II. Druga državna preskušnja.

§ 29.

Pripustilni pogoji.

Za pripustitev k drugi državni preskušnji (strokovni preskušnji) mora kandidat pismeno prositi pri predsedniku komisije predloživši potrebne priloge.

Za priloge se zahtevajo:

1. Knjiga zglasilnica, oziroma dokaz, da je kandidat

a) po prvi z uspehom prebiti državni preskušnji bil vpisan štiri semestre kakor reden slušatelj

češke tehniške velike šole v Pragi ali kake zenačene velike šole,

b) da je poslušal vse predmete, ki pridejo v poštev za državno preskušnjo (§ 3, 4 b in d), in da se je udeleževal vaj, združenih z njimi.

2. Izpričevalo o prebiti prvi državni preskušnji.

3. Izpričevala o napredovanju v posameznih preskušnjah, opravljenih z vsaj zadostnim uspehom iz predmetov, navedenih v § 4 b.

4. Dokaz, da se študije na velikih šolah niso združevale z dolžnostjo vojaške prezentne službe.

Vrhu tega se morajo z učenim načrtom predpisana grafična in druga dela predložiti pravilno poverjena, oziroma se mora dokazati njih izvršitev.

Vse te listine naj se predlagajo praviloma v izvorniku, izjemoma v poverjenem prepisu in morajo, ko se vrši preskušnja, ležati pred komisijo.

Listinam, ki niso spisane v učenem jeziku velike šole, je na zahtevanje predsednika preskuševalne komisije priložiti poverjen prevod.

§ 30.

Predsednik preskuševalne komisije naj preskusi prošnjo in priloge in, ako proti pripustitvi k preskušnji ni pomislekov, naj jo sam dovoli s kratkim odlokom.

§ 31.

Pri manjših zadržkih, ki jih kandidat lahko takoj odpravi, mu je dati primerna napotila; v dvomnih primerih naj odloči preskuševalna komisija.

§ 32.

Če se odreče pripustitev k drugi državni preskušnji, je zoper to kandidatu odprt rekurz na naučnega ministra.

§ 33.

Ako je dijak pred prebiti prvo državno preskušnjo hodil na predavanja ali vaje, ki spadajo po učenem načrtu v višji nego četrti semester, se mu morejo za pripustitev k drugi državni preskušnji všteti le tedaj, ako je v prihodnjem izrednem roku z uspehom prebil prvo državno preskušnjo.

§ 34.

Za opravljanje druge državne preskušnje (strokovne preskušnje) postavi naučni minister na češki tehniški veliki šoli v Pragi na predlog tamošnjega profesorskega zbora posebno preskuševalno komisijo.

§ 35.

Komisija sestoji iz predsednika, po okolnostih iz enega ali dveh predsednikovih namestnikov (podpredsednikov) in toliko preskuševalnih komisarjev, kolikor jih je treba z ozirom na pričakovano število kandidatov.

Predsednik, namestnika in preskuševalni komisarji so glavna komisija.

Iz njih sestavlja predsednik po potrebi komisije za posamezna dejanja preskušnje (posebne komisije). O potrebnosti odloča glavna komisija z večino glasov.

§ 36.

Za preskuševalne komisarje je izbrati najprej profesorje in docente kmetijskega strokovnega oddelka, potem tudi druge strokovnjake, ki ne spadajo k šoli.

Vsak k tem poslom poklicani profesor ali uradnik je dolžen prevzeti jih.

§ 37.

Predsednik in njegov namestnik sta ob enem izpraševalca.

Ako je predsednik zadržan, zastopa ga podpredsednik, ako pa je tudi ta zadržan, zastopa ga tisti navzoči ud komisije, ki ima največ službenih let.

§ 38.

Rok preskušnje.

Strokovna preskušnja ni vezana na določne rokove, temveč se lahko opravlja vse leto, izvzemši jesenske in vmesne počitnice.

§ 39.

Dneve preskušnje določi predsednik od primera do primera.

Pri tem pa se mora vobče držati reda, v katerem so se kandidati pri njem oglašali za preskušnjo.

§ 40.

Vsak kandidat mora priti na dan, ki mu je določen, pravočasno k preskušnji. Ako ne pride, mora nositi škodo, ki nastanejo iz tega.

§ 41.

Menjava dnevov preskušnje med dvema kandidatom ali med več kandidati je dopustna le z dovolilom predsednika, ako obstojajo posebne komisije, pa le s pogojem, da se z menjavo ne menja komisija, ki je naprej določena za kandidate.

§ 42.

Preskusno dejanje.

Strokovna preskušnja se deli v praktično in teoretsko preskušnjo. Praktična preskušnja se mora vršiti pred teoretsko.

Pri praktični preskušnji mora kandidat izdelati dane mu naloge. Naloge se morajo izbrati tako, da se nudi kandidatu prilika pokazati svojo spretnost v uporabljanju naukov predmetov glavne preskušnje: agrikulturne kemije, rastlinske in živalske produkcije in kmetijskega obratoslovja.

O nalogah, ki se stavijo, se domeni preskuševalna komisija, ki določi hkratu tiste izpraševalce, pod kojih nadzorstvom jih je reševati. Naloge se naj rešujejo v prostoru tehniške velike šole in to naj ne traja dalje nego osem dni, ako se dela vsak dan k večjemu osem ur.

Ako je kandidat pri praktični preskušnji zadostil, o čemur odloča komisija, se pripusti k teoretski preskušnji. Ako ni zadostil, se mora vnovič podvreči praktični preskušnji v poznejšem preskusnem roku, ki se določi.

§ 43.

Pri drugi državni preskušnji se je ozirati na predložena posamezna izpričevala iz njenih predmetov.

Praktično preskušnjo je praviloma opraviti v polnem obsegu.

Izjemoma se more na sklep preskuševalne komisije takim kandidatom, ki so že z izvršitvijo večjih del v svoji stroki podali nedvomne dokaze zadostne samostojnosti in spretnosti v pratičnih delih ter o ustvarjanju pravilne sodbe, dovoliti okrajšava praktične preskušnje, eventualno tudi docela odpušiti.

Prav tako se more izjemoma na sklep preskuševalne komisije dovoliti ločitev praktične preskušnje od teoretske za rok, ki se določi.

Za tiste kandidate, ki predložijo iz vseh preskusnih predmetov posamezna izpričevala vsaj s cenilom „dobro“ in so z uspehom prebili praktično preskušnjo, lahko preskuševalna komisija ustno preskušnjo zoži do dveh strokovnih predmetov, ki ju naj naznani kandidatom na podstavi sklepa preskuševalne komisije njen predsednik primeren čas, preden se vrši preskušnja.

§ 44.

Preskušnje iz posameznih predmetov se vrše ustno in, kakršen je predmet, tudi pismeno (grafično) pod nadzorstvom. Kadar se opravljajo pismene (grafične) preskušnje, ima preskuševalna komisija pravico, primerno ozirati se na predložene izdelke iz študijskega časa in na izvršena praktična dela, pazeti na vse previdnosti zoper sleparjenje.

Ves čas, dokler trajajo ustne preskušnje, morajo biti navzoči predsednik in večina izpraševalcev.

Nikdar naj se hkratu ne preskuša več kandidatov nego dva.

Ustna preskušnja iz enega predmeta ne sme v nobenem primeru trajati dalje nego eno uro.

§ 45.

Ustne preskušnje se vrše javno.

Predsedniki preskuševalnih komisij naj ukrepe vse potrebno, da se ne bo motil mir in red, kar bi bilo proti dostojanstvu in važnosti preskusnega dejanja ali bi moglo motiti kandidata v presojanju ali v svobodi sodbe. Motilce miru morajo odpraviti, ako zahtevajo okolnosti, dati popolnoma izprazniti preskusno dvorano in lahko, ako treba, izključijo javnost preskušnje.

§ 46.

Kadar se komisija posvetuje in glasuje o uspehih opravljene preskušnje, je javnost izključena.

Najprej naj sklepa komisija, ko je čula izjave posameznih izpraševalcev, o tem, ali je kandidat zadostil iz posameznih preskusnih predmetov; pri tem se je ozirati tudi na odgovor na vprašanja, ki mu jih je morda stavil predsednik, in je vpoštevati rede o uspehih morda predloženih posameznih izpričeval.

Na ta način dognani uspeh preskušnje v posameznih predmetih je izraziti z redi „izvrstno“, „prav dobro“, „dobro“, „zadostno“ ali „nezadostno“ in ga vpisati v preskusni zapisnik, ki obsegaj kandidatov rodopis, navedbo njegovih predštudij, uspeh prve državne preskušnje, dan preskušnje in vrhutega rede o uspehu za pripustitev k državni preskušnji zahtevanih posameznih preskušenj (§ 4, b).

Ako je kandidat zadostil iz vseh predmetov, ga je potrditi; ako pa tudi le iz enega predmeta ni zadostil, ga je vreči.

V prvem primeru naj sklepa komisija o tem in naj hkratu v končnem cenilu izrazi, ali je kandidata proglasiti za „usposobljenega“, „jako usposobljenega“ ali „z odliko usposobljenega“.

Pri tem se je primerno ozirati tudi na rede o uspehih, dosežene v posameznih preskušnjah.

Ako se prisodi končno cenilo „z odliko usposobljen“, je imenovati dotične preskusne predmete, iz katerih se je pridobila odlika.

Izrečeno končno cenilo je z navedbo, ali se je podelilo soglasno ali z večino glasov, vpisati v preskusni zapisnik in podpišejo naj ga potem predsednik in vsi preskuševalni komisarji, ki so bili udeleženi pri preskušnji.

Ako je bil kandidat vržen samo iz enega predmeta, naj se razteza ponavljalna preskušnja zgolj na ta predmet.

Ako je bil kandidat vržen iz več predmetov, naj določi komisija, ali mora preskušnjo ponoviti v njenem celem obsegu ali samo iz posameznih strok, ki jih je določiti oziraje se na vladajoče okolnosti.

Ako je vrženi kandidat pri prvi opravi preskušnje opravil praktično preskušnjo z dobrim uspehom, se lahko odveže, da mu ni treba še enkrat ponavljati praktične preskušnje.

Preskuševalna komisija sklepa z absolutno večino glasov; pri tem ima predsednik enako pravico glasovanja kakor ostali udje komisije. Ako je enako število glasov, veljaj, da je neugodnejše mnenje sklenjeno z večino glasov.

Zoper sklepe preskuševalne komisije ni dopusten niti rekurz niti sicer kak pravni pomoček.

§ 47.

Končni uspeh preskušnje se takoj po sklepu posvetovanja javno razglasi in zaznamuje v kandidatovi knjigi zglasilnici, pritisnivši pečat. Ako je kdo vržen, se pristavijo ponavljalni rok in drugi vrženemu naloženi pogoji pripustitve k vnovični preskušnji.

§ 48.

Preskusna izpričevala.

O preskušnjah, opravljenih z uspehom, se izdajajo državna preskusna izpričevala.

Državna preskusna izpričevala naj obsegajo kandidatovo ime, navedbo njegovega rojstnega kraja, njegovo izobraževanje in dan preskušnje ter končno cenilo (§ 46).

Izpričevalo druge državne preskušnje ne obsega preskusnih redov izvzemši cenila o odliki dotičnih preskusnih predmetov; toda kandidatu je dano na voljo zahtevati prepis preskusne listine.

Izpričevala naj podpišejo predsednik in vsi izpraševalci in pritisne naj se nanja pečat državne preskuševalne komisije.

Preskusna izpričevala je izdajati v učnem jeziku velike šole.

§ 49.

Ponavljalna preskušnja.

Ako se vrže kandidat pri drugi državni preskušnji le iz enega predmeta, se lahko preskušnja iz tega predmeta ponovi po preteku dveh mesecev.

Ako dobi kandidat pri tem zopet cenilo „nezadostno“, se lahko pripusti še enkrat k preskušnji iz tega predmeta po nadaljnjih štirih mesecih.

Ako tudi te ponavljalne preskušnje ni prebil, se more pripustiti le k ponovitvi cele preskušnje.

To veljaj tudi tedaj, ako se je iz več predmetov vržen kandidat vrgel pri ponavljalni preskušnji, ako tudi le iz enega predmeta.

Vsaka ponavljalna preskušnja se mora vršiti pred preskuševalno komisijo češke tehniške velike

šole v Pragi in v vedni navzočnosti predsednika preskuševalne komisije ali njegovega namestnika.

§ 50.

Ako se kdo ogne preskusnim predpisom.

Ako je kdo po zvijačnosti dobil pripustitev k državni preskušnji in zlasti, ako je vržen kandidat tako dobil pripustitev k ponovitvi preskušnje pred določenim časom ali pri kaki drugi nego pristojni komisiji (§ 49) ali se je sicer ognil tukaj navedenim zaukazom, ni samo neveljavna morda z dobrim uspehom opravljena preskušnja, temveč izključi se tudi lahko iz vseh tehniških velikih šol za nekaj časa ali na vedno, ne gledé na druge posledice, ki ga morda zadenejo po občih kazenskih zakonih.

§ 51.

Preskusne takse.

Vsak preskusni kandidat mora, preden opravi preskušnjo, plačati takso, ki je za vsako strokovno preskušnjo določena na 40 K.

Položiti celo takso so dolžni tudi tisti dijaki, katerim se na podlagi predloženih posameznih izpričeval deloma izpregleda oprava državne preskušnje.

§ 52.

Preskusno takso ter za državno preskusno izpričevalo pripadajočo kolkovnino, nadalje pristojbino za izdajo izpričevala (2 K) je položiti pri predsedniku preskuševalne komisije hkratu, ko se vloži prošnja za pripustitev k preskušnji proti izročitvi potrdila.

Preskusne takse, ki so jih vplačali kandidatje, ki niso prišli k preskušnji, zapadejo v prid preskuševalni komisiji. Prav tako zapade plačana preskusna taksa ter pravica do oprostite od nje za državno preskušnjo, ki se opravi pozneje, pri kandidatih, ki so sicer naznanili, da ne pridejo k preskušnji, pa tega niso opravičili na nedvomen način.

§ 53.

Ako je bil kandidat druge državne preskušnje v svojem zadnjem učnem tečaju oproščen plačila cele ali polovične učnine, je oproščen tudi plačila cele ali polovične takse za to državno preskušnjo,

ako jo opravi v tečaju, ki sledi zadnjemu tečaju. Ako jo opravi pozneje, je brez prizanašanja dolžen plačati takso.

§ 54.

Iz katerega koli naslova izvirajoče oprostivne takse ne veljajo za ponavljalne preskušnje.

§ 55.

Takse se porazdelé med izpraševalce po enakih delih; pri tem dobita predsednik in tisti profesor, pod čigar nadzorstvom se vrši praktična preskušnja, po dva deleža.

§ 56.

Ta ukaz dobi takoj moč.

Marchet s. r.

Ebenhoch s. r.

136.

Ukaz ministrstva za notranje stvari z dne 11. julija 1908. l.,

s katerim se prestavljajo občine Gratsch, Meran, Obermais in Untermais v IV. razred takse za podelitev koncesije za obratovanje javne lekarnice.

Na podstavi § 11, odstavek 3 zakona z dne 18. decembra 1906. l. (drž. zak. št. 5 iz l. 1907.) se prestavljajo občine Gratsch, Meran, Obermais in Untermais, ki tvorijo meranski zdraviliški okraj, gledé plačila takse za podelitev koncesije za obratovanje javne lekarnice iz V. razreda s taksnim zneskom 500 K v IV. razred s taksnim zneskom 1000 K.

Ta ukaz dobi moč z dnem, katerega se razglasi.

Bienert h s. r.

